

คำวินิจฉัยคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ที่ ๑๙/๒๕๖๗

วันอังคารที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอำนาจเจริญ เขตเลือกตั้งที่ ๒

ตามที่มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้ยุบสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไป และประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เรื่อง กำหนดวันเลือกตั้ง วันรับสมัคร รับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง วันรับสมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อและสถานที่ที่พรรคการเมืองจะส่ง บัญชีรายชื่อผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อ กำหนดวันเลือกตั้งในวันอาทิตย์ที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ นั้น

ก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรายงานกรณีมีเหตุอันควรสงสัย หรือความปรากฏต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งว่า นางจันทร์เพ็ญ ประเสริฐศรี ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอำนาจเจริญ เขตเลือกตั้งที่ ๒ หมายเลข ๙ พรรคพลังประชารัฐ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และนายจาม ปรีอทอง ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้มีการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๓ (๑) กล่าวคือ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนให้แก่ตนเอง

คณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณารายงานการไต่สวนตลอดจนพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วได้ความว่า ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอำนาจเจริญได้รับแจ้งเบาะแส และได้รับรายงานจากผู้ตรวจการเลือกตั้งประจำจังหวัดอำนาจเจริญว่า เมื่อวันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ นำบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนา ทะเบียนบ้านของพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ และคนที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปมอบให้แก่พยาน ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองเพื่อนำไปลงทะเบียนใช้สิทธิเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้ง โดยพยานผู้ถูกกล่าวหา ทั้งสองได้บอกพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ และคนที่ ๓ ว่าวันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งเป็นวัน ออกเสียงลงคะแนนก่อนวันเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้ง ให้รออยู่ที่บ้านพักจะมีรถไปรับและบอกอีกว่า “อย่าลืมเดือ เบอร์ ๙ ให้ไปเขียนติดข้างฝาบ้านไว้กันลืม” ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ขณะที่พยานที่ไต่สวน ประกอบคนที่ ๒ และคนที่ ๓ ได้เดินทางไปร่วมงานรดน้ำคำหัวผู้สูงอายุเนื่องในวันสงกรานต์และได้พบกับ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้มอบเงินให้พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ จำนวน ๒,๐๐๐ บาท นำไปแจก ให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๔ คน เพื่อจูงใจให้ลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จากการไต่สวนพยานที่ไต่สวน ประกอบคนที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้นำชุมชนในพื้นที่ให้ถ้อยคำว่า ประมาณวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ตนได้รับแจ้ง

จากผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่หมู่ที่ ๘ ว่ามีผู้ยื่นคำขอลงทะเบียนใช้สิทธิเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้งประมาณ ๒๐ คน โดยมีผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอำนาจเจริญ เขตเลือกตั้งที่ ๒ เป็นผู้ดำเนินการรวบรวมบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งดังกล่าวเพื่อนำไปลงทะเบียนใช้สิทธิเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้ง และในวันออกเสียงลงคะแนนก่อนวันเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้งได้มีการจัดรถยนต์เพื่อนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปใช้สิทธิที่หอประชุมศรีอำนาจ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ ซึ่งเป็นที่เลือกตั้งกลางในวันออกเสียงลงคะแนนก่อนวันเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้ง โดยมีการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งดังกล่าวด้วย ซึ่งตนทราบว่าพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ และคนที่ ๔ และผู้มีสิทธิเลือกตั้งอีกหนึ่งคนได้ลงทะเบียนใช้สิทธิเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้งและได้เงินค่าตอบแทนแล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ตนได้แจ้งข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อผู้ตรวจการเลือกตั้งประจำจังหวัดอำนาจเจริญเพื่อทราบและจะได้รายงานข้อมูลให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอำนาจเจริญดำเนินการต่อไป จากการไต่สวนพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ ให้ถ้อยคำวา เมื่อวันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๑.๒๖ นาฬิกา บุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ โทรศัพท์มาหาตนและถามว่า “เจ้าอยู่ใส” ตนตอบว่า “อยู่ร้านค้า สีเฮ็ดหยัง” บุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ บอกว่า “เอาทะเบียนบ้านและบัตรประจำตัวประชาชนไปให้พ่อแทนเด้อ อยู่สวนยาง” ตนถามว่า “สีเอาไปเฮ็ดหยัง” บุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ตอบว่า “บักนำอ้อพ่อเอาให้เพิ่น” ตนกล่าวว่า “เออ ให้กูกลับก่อน” หลังจากนั้นเวลา ๑๑.๕๓ นาฬิกา พยานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองได้โทรศัพท์เรียกให้ตนไปพบที่บริเวณสวนยางห่างจากบ้านพักอาศัยของตนประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร เมื่อไปถึงตนเห็นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ นั่งอยู่ท้ายรถยนต์กระบะ และพยานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองนั่งอยู่ที่เก้าอี้ท้ายรถยนต์กระบะคันดังกล่าว ตนจึงนำสำเนาทะเบียนบ้านและบัตรประจำตัวประชาชนของตนและพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ ซึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของตนยื่นให้พยานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง จากนั้นพยานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองได้ถ่ายภาพบัตรประจำตัวประชาชนดังกล่าวแล้วส่งบัตรประจำตัวประชาชนคืนให้แก่ตน ซึ่งพยานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองบอกตนว่า “วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้รออยู่บ้าน จะมีคนเอารถไปรับที่บ้าน” และบอกอีกว่า “อย่าลืมเด้อ เบอร์ ๙ ให้ไปเขียนติดฝาบ้านไว้กันลืม” ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ตนและพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ ได้เดินทางไปร่วมงานรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุเนื่องในวันสงกรานต์ที่บ้านของเพื่อนบ้านซึ่งห่างจากหมู่บ้านของตนประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร หลังจากพิธีรดน้ำดำหัวเสร็จสิ้นลง ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ที่มาร่วมงานด้วยได้เดินมาบอกตนว่า “ถ้าตนสีเมื่อ แวะไปรับเงินที่รถเฮาเด้อ” จากนั้นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ก็เดินไปที่รถยนต์ซึ่งจอดอยู่ห่างออกไปประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร ตนกับพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ จึงขับรถจักรยานยนต์ไปจอดที่รถยนต์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ โดยพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ เดินไปหาผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ซึ่งตนเห็นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ส่งเงินให้แก่พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ โดยพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ เดินกลับมาหาตนพร้อมกับยื่นเงินให้ตนและกล่าวว่า “ให้เก็บไว้ก่อน ไปฮอดบ้านจ้งปันกัน” เมื่อนำเงินดังกล่าวออกมาจับพบว่าเงินธนบัตรฉบับละ ๕๐๐ บาท จำนวน ๑ ฉบับ และเป็นธนบัตรฉบับละ ๑๐๐ บาท จำนวน ๑๕ ฉบับ รวมเป็นเงินจำนวน ๒,๐๐๐ บาท จากนั้นพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ ได้นำเงินดังกล่าวไปมอบให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งเป็นบิดาของพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ โดยตนรออยู่ที่รั้วหน้าบ้านของผู้มีสิทธิเลือกตั้งดังกล่าว เมื่อตนและพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ กลับมาถึงบ้าน พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ ก็ยื่นเงินให้ตนจำนวน ๑,๐๐๐ บาท ซึ่งตนได้แบ่งเงินดังกล่าวให้พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ จำนวน ๕๐๐ บาท และกล่าวว่า “อย่าลืมเด้อ เบอร์ ๙” ซึ่งหมายถึงผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต่อมาเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๐๗.๐๘ นาฬิกา ตนโทรศัพท์สอบถามผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ว่า “จะไปเลือกตั้งเวลาใด คือบ่มาจึกเทื่อ” ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ กล่าวว่า “รออยู่ฮั้นละ สีเข้าไปหา” หลังจากนั้นประมาณ ๑๐ นาที ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้มาหาตนที่บ้านและกล่าวว่า

“เฮาพาไปบ่ได้ เฮาย่านโตตอบคำถามเขาบ่ได้” ตนถามว่า “เป็นหยัง” ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ตอบว่า “ถ้าเห็นเฮาเดิน หงบ ๆ เงิน ๆ เขาสิสงสัย ถ้าตอบคำถามเขาบ่ได้ เขสิจับติดคุก ๖ เดือน โตอยากติดคุกดี ถ้าขนไป” ตนกล่าวว่า “ก็เสียสิทธิ” ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ กล่าวว่า “บ่เสีย ถ้าซื่อซนกันไปกาเอง” ตนกล่าวว่า “จ้งเป็นหมื่นกะบ่ซีไปไ้รถ” ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ กล่าวว่า “เฮาสิเมื่อ อยู่เฮือนนี้หละ บ่ไปกา เงิน ๕๐๐ กะบ่เอาคืน” และเดินทางกลับไป ตนจึงโทรศัพท์ปรึกษาพยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๑ ว่า “เฮ็ดจ้งไ้ ผู้ใหญ่บ้านจามทิมเฮา บ่ต้องไปเลือกตั้งกะไ้” พยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๑ แจ้งว่า “เดียวโทรคุยกับที่ปรึกษาาก่อน” หลังจากนั้นประมาณ ๕ นาที พยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๑ แจ้งตนว่า “ให้เหมารถไปกาจะไ้ไม่เสียสิทธิ” ตนกับพยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๓ จึงจ้งรถยนต์ของพยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๗ เดินทางไปใช้สิทธิเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้งที่โรงเรียนอำนาจเจริญ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ เมื่อลงคะแนนเสร็จสิ้น พยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๗ โทรศัพท์ติดต่อให้พยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๑ มาหาตนที่บ้าน และตนได้แจ้งพยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๑ ว่า ตนโดนผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ทอดทิ้งต้องทำอะไร พยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๑ กล่าวว่า “ดีแล้วที่เอนมาแจ้งไว้ เดียวจะไปแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจัดการและมาหาที่บ้าน” เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๑.๐๓ นาฬิกา ผู้ตรวจการเลือกตั้งประจำจังหวัดอำนาจเจริญ โทรศัพท์มาหาตนและแจ้งว่า จะเข้ามาพบและแนะนำให้ตนไปให้ถ้อยคำที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอำนาจเจริญ จากการไ้สวนพยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๓ ให้ถ้อยคำสอดคล้องกับพยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๒ และให้ถ้อยคำเพิ่มเติมว่า เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลาประมาณ ๑๔.๐๐ นาฬิกา ตนและพยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๒ ไปร่วมงานรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุเนื่องในวันสงกรานต์ที่บ้านของเพื่อนบ้าน ขณะที่ตนเดินไปหาผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ บริเวณรถยนต์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ยื่นธนบัตรจำนวนหนึ่งให้แก่ตน ตนถามว่า “จักบาท” ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ตอบว่า “สองพัน” ตนถามว่า “ให้ไ้ จ้งไ้” ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ตอบว่า “๒,๐๐๐ บาท คนละ ๕๐๐ บาท ให้พอกับแม่เฮือนไ้” จากนั้นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ก็ขับรถยนต์ออกไป ตนและพยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๒ จึงเดินทางไปที่บ้านพักของบิดาของตนเพื่อนำเงินดังกล่าวไปมอบให้ แต่ปรากฏว่าบิดาของตนไม่อยู่บ้านจึงมอบเงินให้แก่พยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๔ ซึ่งเป็นแม่เลี้ยงของตนเป็นจำนวน ๑,๐๐๐ บาท เป็นธนบัตรจำนวน ๑๐๐ บาท จำนวน ๑๐ ฉบับ พร้อมกับกล่าวว่า “มีคนฝากเงินมาให้” พยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๔ ถามว่า “ตาจามบ้อ” ตนตอบว่า “ไ้” จากนั้นตนเดินออกจากบ้านพักของบิดากลับมาที่รถจักรยานยนต์ของพยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๒ ที่ร่อยอยู่ที่หน้าบ้านจากการไ้สวนพยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๔ ให้ถ้อยคำวา ประมาณต้นเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลาเช้า บุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ขับรถจักรยานยนต์มาหาตนและสามีที่บ้าน บุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ กล่าวกับตนว่า มาเอาบัตรประจำตัวประชาชนกับสำเนาทะเบียนบ้าน ตนจึงมอบบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของตนและสามีให้กับบุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ จากนั้นประมาณ ๑ ชั่วโมง ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้นำบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านดังกล่าวมาคืนให้ตนที่บ้าน ต่อมาในช่วงบ่ายของวันเดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ขับรถจักรยานยนต์มาหาตนที่บ้านอีกครั้ง และกล่าวว่า “มาเอาบัตรประจำตัวประชาชนกับสำเนาทะเบียนบ้าน มันบ่ผ่าน” ตนจึงนำบัตรประจำตัวประชาชนกับสำเนาทะเบียนบ้านของตนและสามียื่นให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ อีกครั้ง จากนั้นประมาณ ๑ ชั่วโมง ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้นำบัตรประจำตัวประชาชนกับสำเนาทะเบียนบ้านมาคืนให้ตนที่บ้านและกล่าวว่า “วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้ร่อยอยู่บ้านจะมีคนเอารถไปรับที่บ้าน เพื่อพาไปลงคะแนนในเมืองอำนาจเจริญ” ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ นาฬิกา พยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๓ มาหาตนที่บ้านโดยพยานที่ไ้สวนประกอบคนที่ ๓ นำเงินจำนวน ๑,๐๐๐ บาท เป็นธนบัตรฉบับละ ๑๐๐ บาท จำนวน ๑๐ ฉบับ

มามอบให้และกล่าวว่า “มีคนฝากเงินมาให้” ตนจึงถามว่า “พ่อใหญ่จามบ้อ” พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ ตอบว่า “บ้อ” และพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ ก็ไม่ได้ขอให้ลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใด และเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ขับรถยนต์กระบะสีขาวมาหาตนที่บ้านและกล่าวว่า “มือนี บต้องไปตอก วันที่ ๑๔ กะบต้องไปตอก เพ็นสิจับ” จากการไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ให้ถ้อยคำว่ามีได้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายตามข้อกล่าวหา ตนไม่รู้จักและไม่เคยพบผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ มาก่อน และมีได้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ พยานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองซึ่งเป็นผู้ช่วยหาเสียงของตน หรือบุคคลใด นำเงินไปมอบให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อจูงใจให้ลงคะแนนให้แก่ตน จากการไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ให้ถ้อยคำว่ามีประมาณต้นเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ตนไม่เคยพบกับพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ และคนที่ ๓ ส่วนใหญ่ตนจะอยู่ที่สวนพลู ไร่มันสำปะหลัง ไร่ข้าวคั่วและมันสำปะหลังที่ตนปลูกไว้ และเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ตนไปร่วมงานรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุเนื่องในวันสงกรานต์และได้พบกับพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ และคนที่ ๓ แต่ไม่ได้ทักทายหรือพูดคุยกับบุคคลทั้งสอง ตนไม่เคยให้เงินกับพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ และคนที่ ๓ และบุคคลในครอบครัวของบุคคลดังกล่าว รวมทั้งไม่เคยนำบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้มีสิทธิเลือกตั้งดังกล่าวไปลงทะเบียนใช้สิทธิเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้ง ตนรู้จักบุคคลทั้งสองในฐานะลูกบ้าน แต่ไม่ได้เป็นญาติ หรือสนิทสนม หรือไปมาหาสู่กันแต่อย่างใด จากการไต่สวนพยานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองให้ถ้อยคำว่ามีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้แจ้งรายชื่อตนต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งประจำจังหวัดอำนาจเจริญ ให้เป็นผู้ช่วยหาเสียงตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งตนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยหาเสียงจำนวน ๘ วัน ในช่วงระหว่างวันที่ ๔ ถึงวันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ตนรู้จักพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ แต่ไม่รู้จักพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๔ และบิดาของพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ ตนและผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการยื่นคำขอลงทะเบียนใช้สิทธิเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้งแต่อย่างใด จากการไต่สวนพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๖ ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ถ้อยคำว่ามีคนได้รับทราบจากชาวบ้านในหมู่บ้านว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ เป็นตัวแทนหรือหัวคะแนนให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และทราบอีกว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ และพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๑ เป็นญาติกันและเคยทำงานร่วมกันในฐานะเป็นผู้นำชุมชนโดยบุคคลทั้งสองไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกัน

เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนรับฟังได้ว่า พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้นำชุมชนในพื้นที่ให้ถ้อยคำว่ามีประมาณวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้รับแจ้งจากผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่หมู่ที่ ๘ ว่ามีผู้ยื่นคำขอลงทะเบียนใช้สิทธิเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้งประมาณ ๒๐ คน โดยผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอำนาจเจริญ เขตเลือกตั้งที่ ๒ เป็นผู้ดำเนินการรวบรวมบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งดังกล่าวเพื่อนำไปลงทะเบียนใช้สิทธิเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้งและในวันออกเสียงลงคะแนนก่อนวันเลือกตั้งได้มีการจัดรถยนต์เพื่อนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปใช้สิทธิที่หอประชุมศรีอำนาจ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ ซึ่งเป็นที่เลือกตั้งกลางในวันออกเสียงลงคะแนนก่อนวันเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้ง โดยมีการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งดังกล่าวด้วย โดยพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๑ ทราบว่า พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ และคนที่ ๔ และผู้มีสิทธิเลือกตั้งอีกหนึ่งคนลงทะเบียนใช้สิทธิเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้งและได้เงินค่าตอบแทนแล้ว จากการไต่สวนพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ ให้ถ้อยคำว่ามีเมื่อวันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๑.๒๖ นาฬิกา บุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ โทรศัพท์ติดต่อเพื่อขอบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน หลังจากนั้นเวลา ๑๑.๕๓ นาฬิกา พยานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองได้โทรศัพท์เรียกให้พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ ไปพบที่บริเวณ

สวนยางห่างจากบ้านพักอาศัยของพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ ประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร เมื่อไปถึงพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ เห็นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ และพยานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ นั่งอยู่ท้ายรถยนต์กระบะ ส่วนพยานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองนั่งอยู่ที่เก้าอี้ท้ายรถยนต์กระบะคันดังกล่าว พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ จึงนำสำเนาทะเบียนบ้านและบัตรประจำตัวประชาชนของพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ และคนที่ ๓ ยื่นให้พยานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง จากนั้นพยานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองได้ถ่ายภาพบัตรประจำตัวประชาชนดังกล่าวแล้วส่งบัตรประจำตัวประชาชนคืนให้แก่พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ ซึ่งพยานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองบอกพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ ว่า วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้รออยู่บ้าน จะมีคนเอารถไปรับที่บ้าน และบอกอีกว่า “อย่าลืมเดือ เบอร์ ๙ ให้ไปเขียนติดฝาบ้านไว้กันลืม” ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ และคนที่ ๓ ได้เดินทางไปร่วมงานรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุเนื่องในวันสงกรานต์ที่บ้านของเพื่อนบ้าน และได้พบกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ เดินมาบอกพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ ว่า “ถ้าตนสีเมื่อ แวะไปปรับเงินที่รถเขาเด้อ” จากนั้นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ก็เดินไปที่รถยนต์ซึ่งจอดห่างออกไปประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ และคนที่ ๓ จึงขับรถจักรยานยนต์ไปจอดที่รถยนต์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ เดินไปหาผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ และเห็นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ส่งเงินให้แก่พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ โดยพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ เดินกลับมาหาพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ พร้อมกับยื่นเงินให้เป็นธนบัตรฉบับละ ๕๐๐ บาท จำนวน ๑ ฉบับ และเป็นธนบัตรฉบับละ ๑๐๐ บาท จำนวน ๑๕ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท จากนั้นพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ ได้นำเงินดังกล่าวไปมอบให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งเป็นบิดาของพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ โดยพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ รออยู่ที่รั้วหน้าบ้านของผู้มีสิทธิเลือกตั้งดังกล่าว เมื่อพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ กลับมา พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ ยื่นเงินให้พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ จำนวน ๑,๐๐๐ บาท ซึ่งพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ ได้คืนเงินดังกล่าวให้พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ จำนวน ๕๐๐ บาท และกล่าวว่า “อย่าลืมเดือ เบอร์ ๙” ซึ่งหมายถึงผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และจากการไต่สวนพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ ให้ถ้อยคำในเหตุการณ์ดังกล่าวสอดคล้องกับพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ และให้ถ้อยคำเพิ่มเติมว่า เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ขณะผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ยื่นธนบัตรจำนวนหนึ่งให้แก่พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ ได้ถามผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ว่า “จึกบาท” ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ตอบว่า “สองพัน” พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ ถามว่า “ให้ไผ่ จังได้” ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ตอบว่า “๒,๐๐๐ บาท คนละ ๕๐๐ บาท ให้พ่อกับแม่เฮือนไต่หน้า” และขณะที่พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ นำเงินไปมอบให้ที่บ้านของผู้มีสิทธิเลือกตั้งคนดังกล่าว และพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๔ ซึ่งเป็นภริยาของผู้มีสิทธิเลือกตั้งคนดังกล่าว และเป็นแม่เลี้ยงของพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ โดยพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ มอบเงินจำนวน ๑,๐๐๐ บาท เป็นธนบัตรฉบับละ ๑๐๐ บาท จำนวน ๑๐ ฉบับ ให้แก่พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๔ จากการไต่สวนพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๔ ให้ถ้อยคำสอดคล้องกับพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ ในเหตุการณ์ที่พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๓ นำเงินดังกล่าวมามอบให้ และให้ถ้อยคำอีกว่า เมื่อประมาณต้นเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลาเช้า บุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ขับรถจักรยานยนต์มาหาพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๔ และสามีที่บ้าน บุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ กล่าวว่า มาเอาบัตรประจำตัวประชาชนกับสำเนาทะเบียนบ้าน พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๔ จึงมอบบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๔ และสามีให้กับบุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ จากนั้นประมาณ ๑ ชั่วโมง ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้นำบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านดังกล่าวมาคืนให้ที่บ้าน ต่อมาในช่วงบ่ายของวันเดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ขับรถจักรยานยนต์มาหาพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๔ ที่บ้านอีกครั้ง และกล่าวว่า “มาเอาบัตรประจำตัวประชาชน

กับสำเนาทะเบียนบ้าน มั่นป่วน” พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๔ จึงนำบัตรประจำตัวประชาชนกับสำเนา
 ทะเบียนบ้านยื่นให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ อีกครั้ง หลังจากเหตุการณ์ดังกล่าวประมาณ ๑ ชั่วโมง ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒
 ได้นำบัตรประจำตัวประชาชนกับสำเนาทะเบียนบ้านมาคืนและกล่าวว่า วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖
 ให้อออยู่บ้านจะมีคนเฝ้าประตูที่บ้าน เพื่อพาไปลงคะแนนในเมืองอำนาจเจริญ เมื่อพิจารณาถ้อยคำของ
 พยานดังกล่าวน่าจะเชื่อว่าพยานแต่ละปากต่างให้ถ้อยคำไปตามข้อเท็จจริงที่ตนประสบพบเห็นมาด้วยตนเอง
 ประกอบกับจากการไต่สวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในเหตุการณ์ดังกล่าว พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒
 ได้โทรศัพท์ปรึกษาพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้นำชุมชน ต่อมาเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖
 ผู้ตรวจการเลือกตั้งประจำจังหวัดอำนาจเจริญแนะนำให้พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๒ ไปให้ถ้อยคำ
 ที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอำนาจเจริญและแจ้งเหตุ ซึ่งหากไม่มีมูลความจริงพยาน
 ที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๑ คงไม่นำเรื่องดังกล่าวไปแจ้งให้ผู้ตรวจการเลือกตั้งประจำจังหวัดอำนาจเจริญทราบ
 และได้เดินทางไปพบพนักงานสืบสวนและไต่สวนของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด
 อำนาจเจริญเพื่อแจ้งเบาะแสการทุจริตการเลือกตั้ง ซึ่งอาจเป็นผลเสียหายแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ซึ่งเป็นญาติ
 ของพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๑ อีกทั้งพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๖ ก็ให้ถ้อยคำว่า ทราบจากชาวบ้าน
 ในหมู่บ้านว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ เป็นตัวแทนหรือหัวหน้าคนให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และให้ถ้อยคำอีกว่า
 ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ และพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๑ ไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกัน เพราะทำงานร่วมกันในฐานะ
 ผู้นำชุมชนและบุคคลทั้งสองเป็นญาติกัน พยานหลักฐานจึงน่าจะเชื่อว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ให้เงินแก่พยานที่ไต่สวน
 ประกอบคนที่ ๒ คนที่ ๓ คนที่ ๔ และผู้มีสิทธิเลือกตั้งในชุมชนคนละ ๕๐๐ บาท เพื่อจูงใจให้ลงคะแนนให้แก่
 ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๓ (๑) แต่อย่างไรก็ตาม จากการไต่สวน ยังไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่เชื่อมโยงกัน
 +ระหว่างผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง ในชั้นนี้ข้อเท็จจริงจึงยังรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็น
 เป็นใจให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๓ (๑)

จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่องผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และให้ดำเนินคดีอาญาแก่นายจาม ปรีอทอง ตาม
 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๓ (๑)
 ประกอบมาตรา ๑๕๘

ศีกษา บุณประคอง

(นายอิทธิพร บุญประคอง)

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง